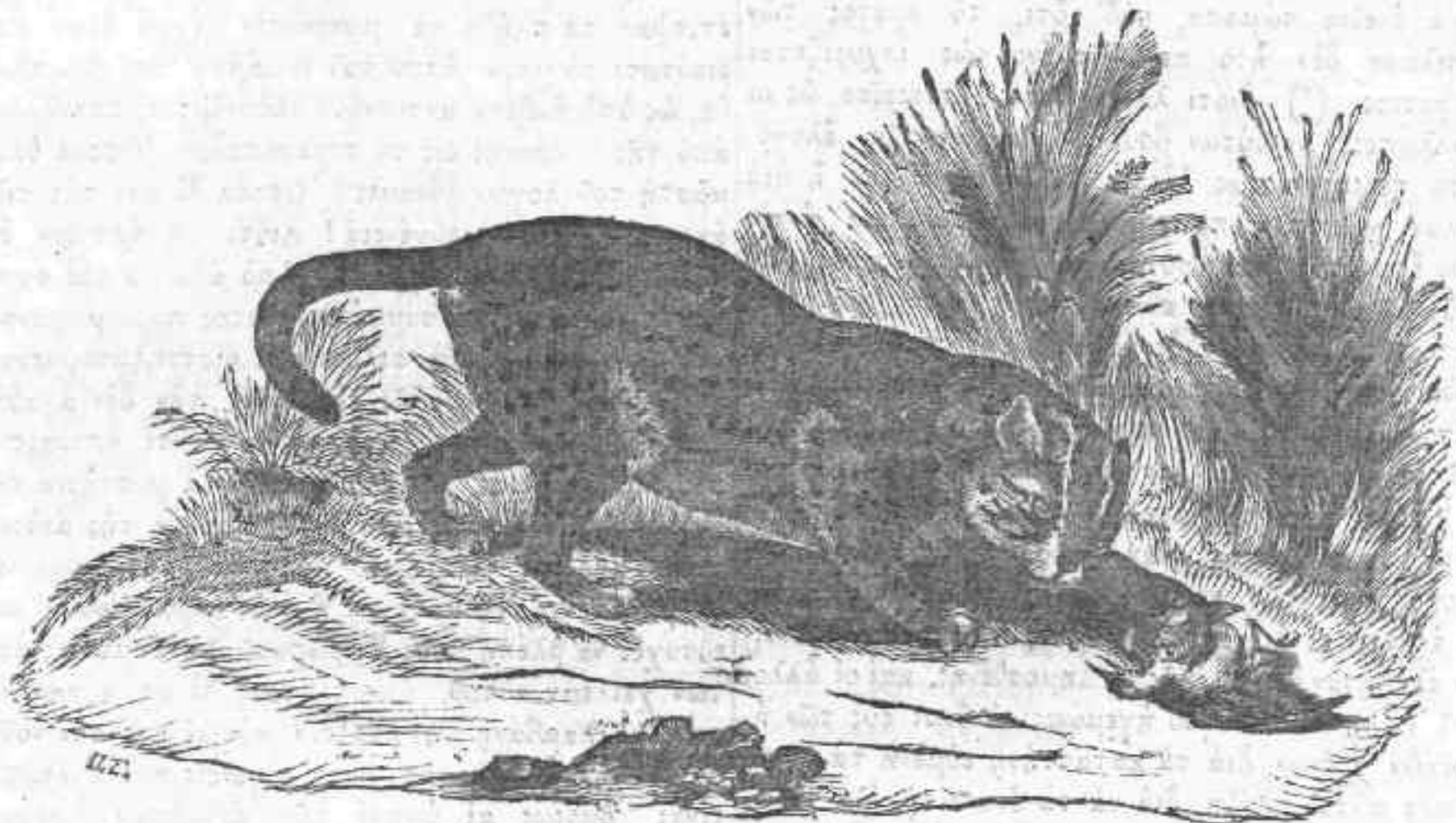

ΠΟΛΥΣΤΙΚΤΟΣ ΓΑΛΗ ΤΗΣ ΣΥΜΑΤΡΗΣ.

Τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ παρούσα εἰκὼν εὐρίσκεται, καὶ τοῦτο σπανίως, εἰς Συμάτρην, μεγάλην καὶ πολύρορον νῆσον τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ. Οἱ

ρεμφέρουσιν ἐπαισθητῶς πρὸς τὰ τῆς κατοικίδιου γαλῆς. Τὸ δέρμα αὐτῆς λευκόρικον συνήθως, γίνεται ἐνίοτε βαθύτερον ἢ τεφραῖον, καὶ σέρει ἀτάκτως στίγματα μεγάλα καὶ μελανὰ· ἡ δὲ ράχις διατέμνεται ὑπὸ μιᾶς ἢ καὶ δύο μακρῶν ταινιῶν μελανῶν καὶ στιλπνῶν. Εἰ καὶ ἀγρία ἡ πολυστικτος γαλῆ ἐκτι-

Πολυστικτος γαλῆ τῆς Συμάτρης.

ἐντόπιοι ὀνομάζουσιν αὐτὸ ῥιμὰν δαχὰν, ἄλλοι τὸ ἐπεκάλεσαν γαλῆν μακρόσκελον, καὶ ἄλλοι, ὡς ἀνωτέρω, γαλῆν πολυστικτον.

Καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ τῆς γαλῆς ταύτης εἶναι μικρὰ συγκρινομένη πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ σώματός της, οἱ δὲ ὀφθαλμοί, καὶ ἐν γένει τὸ πρόσωπόν της, πρ-

θασσεύεται εὐκόλως· ἔχει δὲ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐστροφίαν τῆς λεοπαρδάλεως. Συνεχῶς εὐρίσκεται πᾶσι τῶν χωρίων τῆς Συμάτρης. Οἱ κάτοικοι λέγουσιν ὅτι κοιμᾶται ἐνεδρεύουσα βήραν, καὶ κρεμασμένη ἀπὸ τῶν δένδρων. Ἐκ τούτου ὠνομάσθη δαχὰν, λέξις σημαίνουσα σχαλίδα, δίκανον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Ἱατρικὴ Μέλισσα, γράφουσα ἐσχάτως, περὶ τῆς νόσου γρίπης, λέγει ὅτι ἀγνοεῖ τὴν καταγωγὴν καὶ τὸ σημαίνον τῆς λέξεως αὐτῆς.

Καὶ τῶντι, ὅλαι αἱ γλῶσσαι ἔχουσι λέξεις τῶν ὁποίων ἡ ἐτυμολογία κρύπτεται εἰς τὰ σκότη τῶν αἰώνων.

Εἶναι ἄρα ἐκ τῶν λέξεων τούτων καὶ ἡ γρίπη;

Εἰ καὶ μὴ ὄντες ἱατροί, τολμῶμεν νὰ προτείνωμεν τὴν ἐτυμολογίαν της.

Gripper λέγουσιν οἱ Γάλλοι τὸ ἐπιτηδεῖως, λάβρα, καὶ ἐπιδούλως δράττεσθαι τινος· οἶον *ce chat a grippé un morceau de viande*. — *On lui a grippé sa bourse*.

Παράγεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ *cogripere*, σημαίνοντος τὸ αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἀρπάζειν.

Τί ἐστὶ γρίπη;

Ἡ Ἱατρικὴ Μέλισσα λέγει ὅτι εἶναι νόσος αἰφνιδίως ἀναπτυσσομένη, χαρακτηρὰ κύριον ἔχουσα

τὴν διὰ μιᾶς γινομένην ἄβραν ἐκπτώσιν τῶν δυνάμεων.

Δηλαδή, ἡ νόσος γρίπη δράττεται αἰφνης καὶ ἐπιδούλως τῶν ἀνθρώπων, ὡς αἰφνης καὶ ἐπιδούλως ἡ γαλῆ ἀρπάζει τὸ κρέας ἢ ὁ κλέπτης τὰ βαλάντια.

Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ δισταγμοῦ προτείνωμεν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην, καθόσον μάλιστα, μὴ παθόντες πώποτε γρίπην, τὰ συμπτώματα αὐτῆς γνωρίζομεν ἐκ μόνης τῆς γλαφυρᾶς περιγρῆς τῆς Ἱατρικῆς Μέλισσης.

Ἐὰν δὲ καὶ ὁ συντάκτης αὐτῆς εὖρη εὐλογον τὴν παραγωγὴν, ἀξιοῦμεν εἰς ἀμείψην τῆς ἀνακαλύψεως νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν ἐπίβουλον γρίπην, ὅπως φειδύῃ, ὡς καὶ μέχρι ταῦδε, καὶ τῆς ῥινός, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ οἰσοφάγου ἡμῶν, καὶ μὴ καταπέμψῃ ἐπὶ τὸ στήθος ἡμῶν τὸν πολύρορον βῆχα, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν νὰ προσφέρωμεν καὶ νὰ γράφωμεν ἀρσενικῶς, οὐχὶ μόνον ἐκόμενοι τῇ συνηθείᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ Θεουκιδίδῃ. « Καὶ . . . κατέβαιναν εἰς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ. » (Βιβ. Β. 49).